

WKRÓTCE BĘDZIEMY W PIERWSZEJ KLASIE

Materiały dla rodziców dzieci rozpoczynających edukację w szkole podstawowej

WSTĘP

Pójście do szkoły to ważny przełom w życiu dziecka, jedno z najważniejszych wydarzeń w dzieciństwie. Wiąże się z przeżywaniem radości i dumy, ale mimo to, jest to dość trudne dla każdego dziecka, wymaga bowiem wielu umiejętności emocjonalnych, społecznych i poznawczych.

Pierwszy raz jest to sytuacja ewidentnych wymagań, własnych obowiązków; dziecko jest oceniane za pracę, za wysiłek, który włożyło. Uczy się dalej żyć w społeczeństwie – poznaje nowe osoby – nauczycieli, personel, nową grupę rówieśników, nowe miejsce, reguły i zwyczaje panujące w klasie i w szkole. Ważna staje się rywalizacja, ale też współpraca.

Jest to bardzo dużo doświadczeń w krótkim czasie i dużo informacji, które dziecko szybko musi przyswoić. Dlatego ważna jest rola rodziców, aby dobrze przygotować dziecko, odpowiednio je wspierać, ale też pomóc, gdy pojawią się trudności. Im więcej czasu poświęcimy na wstępie, tym szybciej nastąpi adaptacja do nowych warunków.

Doświadczenia i wiedza psychologiczna pokazują, że im lepszy początek mają dzieci w szkole, im szybciej poczują się bezpiecznie, tym mają lepsze samopoczucie, szybciej zdobywają przyjaciół i lepiej sobie radzą z materiałem szkolnym.

CO MOŻNA ZROBIĆ, BY DOBRZE PRZYGOTOWAĆ DZIECKO DO SZKOŁY

Jednym z ważnych zadań rodziców jest budowanie pozytywnego obrazu szkoły:

- Dobrze jest przedstawić pójście do szkoły, jako źródło awansu: „jesteś już duży, tyle umiesz, że możesz już pójść do szkoły, będziesz mógł opowiedzieć pani, dzieciom to, czego się nauczyłeś”.
- Opowiedzieć, co może dziecko przyjemnego i ciekawego spotkać w szkole: „będziesz miał fajnych kolegów, będą też koleżdy z przedszkola (wyszukujemy konkretne osoby), nauczysz się nowych, ciekawych rzeczy (można razem obejrzeć podręczniki), czekają cię wspólne wycieczki i zabawy szkolne”.
- Opowiedzieć, że w szkole każdy ma swoją klasę, ławkę, kolegę w ławce, klasa będzie mieć swój numer, a pani wychowawczynie nazywać się będzie...

Nie wolno straszyć szkołą, bo szkoła od razu może kojarzyć się dziecku negatywnie.

Dobrze jest włączyć dziecko w kompletowanie szkolnej wyprawki. Niech samo wybiera zeszyty, kredki, plecak, ozdobi je swoim znaczkiem, imieniem i nazwiskiem.

Warto odwiedzić szkołę z dzieckiem przed pierwszym wrześniem by zobaczyło budynek, otoczenie szkoły, przećwiczyło trasę do szkoły tak, aby to miejsce stało się wcześniej znane. Chodzi o minimalizowanie nowości, a tym samym mniejszy stres.

Można opowiedzieć dziecku własne wspomnienia, by dziecko miało poczucie, że sytuacja pójścia do szkoły dotyczy nie tylko jego, ale również mamy, taty, kuzynów...

Ważne dla dziecka są pozytywne wspomnienia, a jeżeli były trudniejsze – to jak zostały rozwiązane.

Należy przedstawić dziecku jak wygląda rytm szkoły: 5 dni od poniedziałku do piątku, sobota i niedziela wolne, lekcje trwają 2,3 do 5 godzin, są ferie, wakacje, święta.

Pierwszy dzień szkoły powinien być wyjątkowym wydarzeniem, świętem rodzinnym.

Na początek roku dziecku będzie rażniej, gdy mamy mu coś domowego do tornistra (ulubiona maskotka, zdjęcie mamy z wesołą dedykacją, drobny prezent od taty).

Przez pierwszy miesiąc dziecko może być bardzo zmęczone nowymi doświadczeniami, ilością wrażeń, hałasem. I może to różnie przeżywać. Może być rozdrażnione, płaczące, agresywne, hałaśliwe lub zamknięte w sobie. To jest normalne. Nie można dziecka zawstydząć „takie duże, a tak dziecinnie się zachowuje” - to nie pomaga. Dziecko wymaga wtedy dużo ciepła, cierpliwości.

Dzieci w tym wieku często nie potrafią jeszcze dokładnie zrelacjonować, podzielić się tym, co przeżyły. Dziecku trudno odpowiedzieć na pytanie: „Jak było w szkole?”. Jeżeli chcemy się czegoś dowiedzieć, pytajmy konkretnie np.: w której ławce siedzi, jak wygląda pani, co robiło na przerwie, jak ma na imię koleżanka z ławki.

Przedstawione propozycje pomocy dziecku mogą wydawać się nam dorosłym zbyt proste, jednak punktu widzenia możliwości dziecka, jego umiejętności adaptacyjnych, okazują się bardzo przydatne.

WSPÓŁPRACA ZE SZKOŁĄ

Pierwszy nauczyciel będzie kimś szczególnym dla dziecka przez najbliższe trzy lata. Warto nawiązać dobry kontakt z nauczycielem. Nastawienie rodziców jest bardzo ważne i może pomóc dziecku w budowaniu dobrych kontaktów z wychowawcą.

Starajmy się nie krytykować szkoły, nauczycieli przy dziecku. Wprowadza to okropny zamęt w głowach dzieci. Nie oznacza to, że nie mamy chronić naszego dziecka. W przypadku nieporozumień, skarg dzieci można powiedzieć dziecku np. „porozmawiam jutro z Panią”. I zrobić to koniecznie!

Ważne jest uczestnictwo rodziców w życiu szkoły – w zebraniach, wieczorkach dla dzieci, zabawach, uczestnictwo w trójce klasowej. W ten sposób okazujemy dziecku, że szkoła jest ważnym miejscem i też chcemy je poznać.

Bardzo ważne jest informowanie wychowawcy o chorobach dziecka (np. alergii), że może być w gorszej formie, albo że coś ważnego się wydarzyło i może to przeżywać. Wychowawca dzięki temu lepiej pozna i zrozumie zachowania dziecka, łatwiej będzie też wspierał jego rozwój.

GOTOWOŚĆ SZKOLNA, PROBLEMY ZWIĄZANE Z NIEHARMONIJNYM ROZWOJEM DZIECKA

Każde dziecko rozwija się w innym tempie – dlatego też w klasie pierwszej dzieci bardzo się od siebie różnią nabytymi umiejętnościami. Program klasy pierwszej uwzględnia nierównomierny, nieharmonijny rozwój dzieci.

ODRABIANIE LEKCJI

Ważne jest od początku stworzenie dobrego i stałego rytmu odrabiania lekcji – najlepiej po krótkim odpoczynku i o tej samej porze.

Dziecko powinno mieć własne, stałe miejsce do odrabiania lekcji. Wydzielić należy też dla niego półkę czy szafkę, w której będzie trzymało swoje rzeczy i dbało o porządek.

Podczas nauki nic nie powinno zakłócać uwagi dziecka. Pierwszoklasista nie potrafi skupić uwagi na jednej czynności dłużej niż 15 minut. Dlatego należy dbać, aby w czasie odrabiania nie przeszkadzało mu młodsze rodzeństwo, telewizor itp.

Ważne jest, aby wspomagać dziecko przy odrabianiu lekcji. Należy dziecku sprawdzić wykonanie zadań, odpytać, ale nie wyręczać. Konieczne jest towarzyszenie, a nie odrabianie lekcji za dziecko.

Podsumowując: chodzi o wyrobienie od początku prawidłowego nawyku odrabiania lekcji.

ZAJĘCIA DODATKOWE

Czym kierować się przy wyborze dodatkowych zajęć:

- zainteresowaniami dziecka, chęcią brania w nich udziału;
- jego zdolnościami i możliwościami;
- możliwościami dorosłych w zakresie przeprowadzania i odprowadzania dziecka na zajęcia.

Dziecko musi tyle samo bawić się co uczyć!.